

לויית-חן

עלון פרשת השבוע של המועצה הדתית בת-ים

הרב חנניה בלומרט שליט"א
רב העדה האתיופית בת ים

האדם מוגדר בספרים כחי מדבר, וכן בתרגום אונקלוס על הפסוק: "ויהי האדם לנפש חיה" מפרש "והות באנשה לרוח ממלא", כלומר נפש החיה שבאדם היא כוח הדיבור שבו. על זה יש לתמוה, וכי אין כוח המחשבה גבוה וחשוב לאין ערוך מכוח הדיבור? ומדוע לא נקרא האדם על שם המחשבה?

מבארים, שייחודיות האדם היא בכך שהוא מחבר את המחשבה הרוחנית ואת הגוף הגשמי, ע"י שהוא מבטא את המחשבות בדיבור, עם לשון מבשר, שפתיים, שיני עצם, ושאר כלים חומריים. דבר זה אין באפשרות שום נברא או יצור אחר לעשות. ישנם נבראים רוחניים ויצורים שמיים, אבל כאלה שהם גם וגם אין, מלבד האדם. דברי תורה והשגות רוחניות נעלות ויצאות מפיו באופן הנקלט באוזן גשמית! אם כן הדיבור שבאדם הוא מופלא יותר מהמחשבה.

בפרשתנו אנו למדים שדיבורו של האדם יכול להשפיע על מצבו הרוחני "זאת תורת המצורע" - תורת המוציא שם רע. אדם המורגל בלשון הרע היה מקבל צרעת בופו בזמן המקדש. הצרעת הייתה מטמאת את האדם כמו שומאת מות, המטמאת באוהל. כל מה שתחת אותה קורת גג נטמא! המצורע הוא כמו מות-חי. "בדד ישב מחוץ למחנה מושבו".

בימינו, מאז חורבן הבית הטומאה התרבתה בעולם, וממילא אין הנשמה מרגישה את הטומאה הנובעת מהדיבור, ולכן אין לנו עניין צרעת היום. סיבה נוספת היא כדברי הרמב"ן, מפני שאין אפשרות להיטהר, בהעדר האפשרות להקריב אשם במקדש.

נתאר לעצמנו איך היה אילו כמה שמלכלכים על חבריהם היו נידונים בצרעת, וכולנו היינו מפסיקים לדבר לשון הרע.

נזכה שה' יטהרנו מטומאותינו ויבנה בית מקדשנו במהרה.

יור"ר המועצה הדתית
ר' בנימין אלחור

יאה ואהבה

בימים אלו אנו סופרים את ספירת העומר. זהו זמן מיוחד של בניה רוחנית, זמן של עבודה והתבוננות בפרטים ופרטי הפרטים של המציאות שלנו. כל שבוע מייצג ספירה אחרת משבע הספירות התחתונות וכל ספירה מתפרטת לשבע הספירות שבה. בזמן זה מגיעות שתי הפרשות והן מלאות ברמזים וכלים לעבודה שלנו.

המועצה הדתית והרבנות הראשית בת-ים
מרכינים ראש לזכר חללי צה"ל ופעולות האיבה הי"ד אשר מסרו את נפשם למען שמירת עם ישראל והמולדת יהי זכרם ברוך

תחילת פרשת 'תזריע' היא בענין, "אִשֶּׁה בְּי תְּזַרְעֵךְ". כתוב בגמרא, "אשה מזרעת תחלה יולדת זכר" (זרעים, מסכת ברכות). יש כאן רמז ראשון על שלמות עבודת השם. השלמות בנויה משתי מדרגות, וראת השם ואהבת השם. רק כאשר יש אהבה ויראה יחד האדם זוכה להגיע לשלמות.

"הנועם אלימלך" מסביר שמדת היראה היא הכלי לקבלת מידת האהבה (נעם אלימלך, במדבר). הזוהר הקדוש מדמה את הענין לשתי כנפיים - אהבה ויראה, שאין ציפור שיכולה לעוף עם כנף אחת, שרק על ידי אהבה ויראה יכול היהודי להתעלות ולעלות בסולם המדרגות הרוחניות.

אומר ה"נתיבות שלום", זה הרמז בפסוק "אִשֶּׁה בְּי תְּזַרְעֵךְ, וְיֻלְּדָה זָכָר", אשה מרמזת על מידת הגבורה והיראה, מה שנקרא בלשון הקבלה, קו שמאל, וזכר מרמז על מידת האהבה, קו ימין. אם האדם מתחיל את עבודתו הרוחנית בבחינת "אשה", היינו ממידת היראה, אז "יולדת זכר", מגיע למידת האהבה. זה הסדר הנכון להתפתחות רוחנית והוא מבואר היטב ב"הקדמה לתלמוד עשר הספירות" של הרב אשלג זיע"א, "בעל הסולם".

בליל הסדר זכינו לאור מופלא, אלא שהוא הסתלק למחרת. בשבעת השבועות עד לחג מתן תורה, אנו עובדים כדי להרוויח אתנו מחדש. הבניה נעשית בתקופה שנחשבת לתקופה של דין, היינו מצד היראה. אנו סופרים 49 מדרגות עד לשער החמישים, עד לאור הגדול, לדבקות, לאהבה המחודשת עם בורא עול, כתוב במקורות שמצורע זהו נוטריקון 'מוציא שם רע'. זאת אומרת, שבגלל עוון על של הוצאת לשון הרע לוקה האדם בצרעת. אם ככה, ח"ו, היינו צריכים לראות את רב בני האדם מצורעים. כמו שכתוב בגמרא, "אמר רב יהודה, אמר רב, רוב בגזל ומיעוט בעריות והכל בלשון הרע" (מסכת בבא בתרא). אלא שאנו רואים שאנשים מדברים לשון הרע והם בריאים ושלמים ואין שום פגם בבשר שלהם. מגלים לנו

הספרים הקדושים, שהצרעת שהתורה מדברת עליה, היא או בגוף או בנשמה (ראשית חכמה, שער הקדושה (ג)). אם אינה פוגעת בגוף, פוגעת בנפשו. כתוב בזוהר הקדוש שנפש שנטמאת בצרעת, אין תפילתו של אותו אדם מתקבלת, עד שייכנע ויחזור בתשובה. בלילה כשעולה נשמתו למעלה, מתרחקות ממנו נשמות הצדיקים והוא נמצא כמו בהסגר. עד כמה חמור העוון של לשון הרע. לכן אמר דוד המלך בתהילים, "מי-האִישׁ, החפץ חיים; אהב ימים, לְדָאוֹת טוֹב. נָצַח לְשׁוֹנֵן מִדֶּעַ, וּשְׁפִתָּיו, מִדְּבַר מִרְמָה" (תהילים ל"ד י"ג). גם אמר שלמה המלך, "שׁוֹמֵר פִּי, וּדְשׁוֹנוֹ-- שׁוֹמֵר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ" (משלי כ"א כ"ג). אל תקרא 'צרות' אלא 'צרעות'. מי ששומר פיו, שומר נפשו מהנגע.

בברכת שבת שלום

פרשת השבוע:
תזריע - מצורע
שבת מרכזי

כ"ט ניסן תשע"ב

כניסת השבת:
18:51

יציאת השבת:
18:32

רבנו תם:
20:26

מפטירין:
מחר חודש

העלון לעילוי נשמת

רה"ג שאול יוסף וינהרטן זצ"ל

ר' אברהם בן שטחה ז"ל

ר' יעיש בן רחל ז"ל

ר' חנניה סויסה ז"ל

מאיר בן רות ז"ל

פרשת תזריע - מצורע

וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא. וביום השמיני ימול בשר ערלתו

יש לדקדק מה שנאמר כימי נדת דותה, 'כימי' בכ"ף הדמיון, למה תלה טומאת לידה בטומאת נדה. ורש"י פירש 'כימי נדת דותה תטמא' כסדר כל טומאה האמורה בנדה מטמאה בטומאת לידה, ואפילו נפתח הקבר בלא דם. עוד יש להבין מה מקום למצות מילה כאן, שהכניס מצוה זו אגב מצות טומאת לידה. אכן, איתא במדרש (תנחומא מצורע) שבשעה שהיו ישראל במצרים לא היו רואות הנשים דם נדה, ואף משיצאו משם לא היו רואות במדבר שהשכינה היתה ביניהם. ומצינו שאמרו חז"ל בגמרא (נדה לא, ב) ומופני מה אמרה תורה מילה לשמונה, שלא יהיו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים. לפי זה א"ש, כיון שדור המדבר לא היו רואות דם נדה היה צד לומר דאף אינה טומאת בטומאת לידה שהרי לא היו רואות דם, וכיון שכן אף לא נדקק למולו לשמונה דוקא ונוכל להקדים זמן מילתו. לזה אמר דאינו כן, אלא דור זה כבדורות הבאים דין אחד לו, לענין טומאת לידה ובעקבותיו לדין מילה לשמונה.

שאת או ספחת או בהרת

יש שלושה דברים עיקריים בגללם באה הצרעת לאדם. גאוה, צרות עין ולשון הרע. גאוה ראינו אצל נעמן שר צבא ארם, צרות עין ראינו אצל יחיזי ולשון הרע ראינו אצל מרים. שלושה דברים אלו רמוזים (לפי הכלי יקר) במילים: שאת, ספחת ובהרת. המילה שאת מרמזת על התנשאות הגאות, המילה ספחת מרמזת על זה הרוצה לספח לעצמו דברים (צר עין), והמילה בהרת מרמזת על המלבין פני חברו ע"י דברי לשון הרע שלו. (מלבין=בהרת).

ועל שפם יעטה

כידוע אמר הגאון רבי שלמה קלוגר הנגעים באים על עוון החמור של לשון הרע.

והנה אמר רבי שלמה הקדוש ברוך הוא שם לאדם שני "מחסומים" לפיו, השיניים והשפתיים, כדי שהללו יזכרוהו תמיד לשמור פיו ולשון בכך שיסגור את שיניו ויסכור את שפתיו, כך לא יצר מפיו כל דיבור אסו. אדם שלק בנגע סיים רבי שלמה סימן מובהק הוא כי שני ה"מחסומים" לא הועילו לו, לכן מצווה התורה "ועל שפם יעטה", דהיינו שעשה לעצמו "מחסום" נוסף, אולי דבר זה יועיל לו להמנע מדיבורים מזיקים.

אדם כי יהיה בעורו בשר שאת או ספחת... והובא אל אהרון או אל אחד מבניו הכהנים

יש להבין הקשה הצדיק רבי מאיר יחיאל מגוסטינין מפני מה התורה מצווה על המצורע לבוא דווקא אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים כדי ששם יפסקו את דינו אם טהור או טמא?

אלא תירץ הרבי בטבעו של עולם, כאשר באים אל בעל לשון הרע ומוכיחים אותו על כך, הרי הוא ממרה להצטדק ולטעון כי הוא מספר לשון הרע מ"אהבת האמת" שבו... כאשר רואה הוא את ראונו מדבר עה על שמעון, אין הוא יכול לסבול את הצביעות שבכך ומשום כך הוא ממרה לספר לשמעון את הנאמר ובשם אומר... והנה המשיך הרבי במשנה מסכת אבות (פרק א' משנה י"ב) מצינו: הלל אומר: "הוי מתלמידיו של אהרון אשה שלום ורודף שלום", ופירשו אבות דרבי נתן, כיצד היה אהרון "אוהב שלום"? כשהיה אהרון רואה שני בני אדם מתקוטטים זה עם זה היה הולך לכל אחד מהם שלא מדעת חברו ואומר לו: ראה חברך איך הוא מתחרט ומייסר את עצמו על שחטא לך... ברוב צערו ביקש ממני שאבוא אליך ואדבר על ליבך שתמחול לו...

לכן סיים רבי מאיר יחיאל מובא המצורע אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים כדי שייזכר שהנגעים באים על עוון לשון הרע ובמקרה זה לא תמיד יש לומר את האמת לאמיתה...

וצוה הכהן ולקח למיטהו

יש להבין מדוע בפרשתנו סדר הפסוק הוא "עץ ארז ושני תולעת ואזוב", ולעומת זאת בפרשת חוקת (במדבר יט, ו) כתוב "ועץ ארז ואזוב ושני תולעת". ולכאורה נראה שסדר הנכון הוא כפי שמופיע בפרשת חוקת, שם הפסוק מסודר לפי גודל המרכיבים בסדר יורד ונראה לומר שבאמת הסדר הנכון הוא כמו בפרשת חוקת וכמו שנתאר. רק חוקת, שם הפסוק מסודר לפי גודל המרכיבים בסדר יורד ונראה הלשון הוא אהרן הגאווה. וכבר ידועים דברי הרמב"ם שמי שצריך לתקן מידה אחת צריך ללכת לקיצוניות השנייה, ואחר כך לחזור לדרך האמצעית, ואם כן מרמזים למצורע שילך מעץ ארז שהוא גדול ומראה על גאוה וילך לקיצוניות השנייה שזה שני תולעת, ועל ידי זה יגיע לדרך האמצעית, שהיא כאזוב (שהרי "מאד מאד הוא שפל רוח", ולכן דווקא כאזוב).

בדד ישב מחוץ למחנה

מבאר רש"י, מדוע המצורע יושב בדד. משום שהוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו, אף הוא ישב בדד! משל נפלא בענין זה אמר רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים": "נתאר לעצמנו חבורה של עשרה אנשים העומדים ביחד ומשוחחים ביניהם.

לפתע מגיחה קבוצת שוטרים ועוצרים את אחד מבני החבורה באשמה חמור של בגידה במלך.

נלקח העציר אל בית המשפט שם נחקר שתי וערב על מעשהו זה אולם הוא אינו מודה אלא כופר באשמה המיוחסת לו. כאשר רואה השופט כך, מורה לשוטרים לעצור גם את שאר בני החבורה כדי לחקדם, אולי מפיהם ימלט שבב מידע שיכול להוביל להבנת המעשה כולו ולהפיל את הברגד. בני החבורה, אף שבטוחים הם בעצמם כי חפים הם מכל פשע, ויודעים היטב כל לא נלקחו למעצר אלא רק מחמת הספק שאם על ידם יתגלה מעשהו הרע של חבירם, בכל זאת מצטערעים הם מאוד על שנמצאו בחברתו, כיון שבגללו נגרם להם צער זה. בסוף כמא שהם יוצאים ללא כל מעג הם נזהרים מעתה ואלו שם צלצול המצא שוב בחברתו של אחד מהם. על אחרת כמה בעינינו אמר ה"חפץ חיים" ידוע שלעתיד לבוא יענשו בעוון לשון הרע גם המספר, גם השומע וגם כל הנלווים אליהם בחבורתם הרעה הזו, אם כן כמה עירין האדם לברוח מזה, וכאשר מסיתו היצר להיכנס אל תוך חבורת מספרי לשון הרע, יחשוב כל אחד לעצמו: די לי במה שאעמוד בעולם העליון לדין על עוונותי הרבים, ולשם מה לי לסבול בעולם העליון עוד עונש על עוונות חברי?! על ידי מחשבה זו יזכה האדם לנצח את היצר.

סיפור לשבת - אשה כי תזריע וילדה זכר

במדרש תנחומא (פרשת כי תצא סימן ב') נאמר: יש מצווה שמתן שכרה בנים, כגון שרה שאירחה את האורחים, והשונמית שקיבלה את אלישע. הרי לנו גודל חשיבותה של מצווה יקרה זו הנכסת אורחים. בבית החולים "הדסה עין כרם" שבירושלים מתקיימת מדי שבת סעודת שבת גדולה לכל האורחים שהוהים בבית החולים, וישנם רבים כאלה, האחת בא לשהות עם אבו החולה, השני עם סבתו והשלישי בא לשהות עם שילדה זה עתה במזל טוב.

בליל של אנשים מעדות שונות ומסוגים שונים. הכל החל ביוזמתו של איש צדקה וחסד שהבין את הצורך הגדול שבדבר, ובשיתוף פעולה עם בית החולים שהקצה לו מקום מיוחד להם כך החל האישי ב"פרוייקט" סעודות השבת. אלא מאי? מכיון שהאורחים הם רבים נקק האישי לעזרה ממושך כן חיפש ומצא זוג שהסכימו לבוא מדי שבת ולשהות בבית החולים ולסייע בקיום מטרה נעלה זו. זוג זה היה נשוי מזה כמה שנים ולא זכו לפרי בטן. והנה, זמן לא רב לאחר שנטלו על עצמם את המשימה נתברכו משמים ונפקדו בן זכר. במקומם הגיע זוג אחר שנטל על עצמו את המשימה והנה הם בני הזוג השני נושעו בפרי בטן. הדבר חזר ואירע בשלישית: זוג נוסף של בעלי חסד זכו לחבוק בן. כעת כבר עשתה לה השמועה כנפיים כסגולה בדוקה. כאשר נכנס מאן דהוא אל הצדיק רבי פנחס מנחם אלתר מגור, בעל ה"פני מנחם" וסיפר לו על הסגולה הנפלאה נענה הרבי מיד ואמר: ומה הרבותא? והרי מדרש מפורש הוא: "יש מצווה שמתן שכרה בנים!"

חשיב כהלכה

שאלות ותשובות מאת הרב"ג יוסף בר שלום שליט"א - הרב הראשי לכת-ים

שאלה: אישה שלשה עיסה והפרישה ממנה חלה כהרגלה וכדת, ובטעות החזירה את החלה שהפרישה חזרה אל אותה עיסה, והתערבב הכל יחד. מה דין העיסה שהחלה שהופרשה נמצאת בתוכה?

תשובה: נראה שאם יש בעיסה מאה כנגד החלה (שהחלה מתבטלת במאה ולא בשישים) הרי החלה שנתערבה בטילה, ויכולה בעלת העיסה להוציא את שיעור החלה מחדש. ואם אין מאה כנגד החלה, יכולה היא לעשות עיסה אחרת ולהוסיפה על העיסה הקיימת. ואע"פ שהיא מבטלת איסור לכתחילה הנה חלה בזמן הזה מדרבנן, והגם שנחלקו אם אפשר לבטל דבר מדרבנן, דלדעת מהר"ם מרוטנבונג אסור לבטל איסור מדרבנן בידים, מ"מ הרמב"ם וכן מרן בשו"ע פסקו דשרי לבטל, וכן קיימ"ל להלכה. ואם אין לה עוד עיסה, תוכל אותה אשה להשאל על הפרשת חלה זו, ולהפריש פעם שניה חלה בלי ברכה, ובזה תצא ידי חובת חלה.

מתנה ושמה **שבת**

במשך ששת ימי החול חייו של האדם סובבים מסביב ל"עצמו". כל אדם "רוצה בקיומו" (כטבע כל נברא), ובמילא מרגיש מאד בצרכי עצמו, הן צרכיו הגשמיים (צרכי הגוף) והן צרכיו הרוחניים (צרכי נשמתו), ובמשך ששת ימי המעשה משקיע את עצמו כל כולו בהשגת צרכיו. באה שבת באה מנוחה. ומהי מנוחת השבת? - האדם "שוכח" ממציאיותו! הוא מפסיק לחשוב על עצמו, וחושב רק על אלקות, כי ביום השבת, כאשר הקב"ה שוכח מכל מלאכתו, הרי הקב"ה הוא "יחיד בעולמו". "שבת" הוא גם לשון "השבתה" (כמו השבתת וביעור חמץ), כי בשבת חייב אדם להשבת ולבטל את "מציאיותו".

עדכוני כשרות ניסן תשע"ב

עדכוני כשרות / אחר הפסח / חדש אייר

הודעה ואזהרה

הרינו להודיע לציבור כי מסעדת "שיפודי אגם" ברחוב בלפור פינת יוספטל אינה עומדת תחת פיקוח הרבנות בת ים למרות כיתוב הכשרות על השלט. יש לבדוק תמיד הימצאותה של תעודה ברת תוקף.

חמץ לאחר הפסח

יש להקפיד על קניית מוצרי חמץ אך ורק במקומות שמכרו את החמץ טרם הפסח. ישנם המחמירים שלא לאכול חמץ גמור שנמכר במכירה הכללית, אמנם מנהגם של ישראל לסמוך על מכירה זו ואף המדקדקים לא נמנעו מרכישת חמץ הנמכר במכירה מכמה וכמה טעמים עיין אור לציון ח"ג בארוכה.

תולעים

בעונה זו מצויים זבובונים גם בעלי חסה המפוקחים מכל החברות. זבובונים אלו יורדים בשטיפה טובה. לאחר השטיפה אין צורך לבדוק את העלים.

ערלה

לקראת הגעת פירות הקיץ לשווקים הרינו להבהיר: הפירות הנמכרים בחנויות והמרכולים העומדים תחת פיקוח הרבנות בת ים, נקיים מחשש טבל וערלה גם בחנויות העומדות תחת כשרות רגילה. ההבדל בין החנויות בכשרות הרגילה לכשרות מהדרין הוא לענין:

- קטיף שבת שבכשרות הרגילה לצערנו עדיין לא מקפידים בכך.
- בגידולים הדו שנתיים [עץ שגדל שנתיים במשתלה והועבר לקרקע בשנה השלישית] בכשרות הרגילה מקילים בכך למנות שנות ערלה מוזמן גידולו במשתלה כדעת רוב הפוסקים ובכשרות מהדרין מקפידים להכניס סחורה שמנו שלש שנים מאז העברת השתיל לקרקע. יש לציין שברוב פירות הקיץ ישנם גדולים דו שנתיים בעסקים בכשרות מהדרין בבת ים אין גידולים דו שנתיים בבת ים ישנם שתי חנויות מהדרין לא חשש קטיף שבת וללא חשש דו שנתיים והן: נתיב החסד [רחוב נסינבאום 25] אברהם כהן [רחוב הרצל 72]

בברכת קיץ בריא
מחלקת הכשרות

ר' דוד ויצמן מפקח מרכזים ירקנים ואולמות 054-3332075

ר' ויקטור חי מפקח אטליזים וקונדיטוריות 054-3332074

מייל moishegabay@gmail.com

מנהל המחלקה הרב משה גבאי שליט"א 054-3332073

ר' מנחם הורק מפקח מסעדות 054-3332076

ר' לאון יצחק מפקח אזור התעשייה 054-3332078

מפעילות המועצה הדתית בת-ים

כי שרות זה בדת שלנו

המימונה המרכזית של בת ים

מאות תושבים גדשו את המועצה הדתית בת ים במימונה מרכזית של העיר בת ים אשר ערך יו"ר המועצה ר' בנימין אחרר. מסורת של שנים יש ליו"ר המועצה הדתית ר' בנימין אחרר לחגוג את המימונה אבל השנה נעשתה המימונה ברמה גבוהה מהרגיל לכל תושבי בת ים, כדי לאפשר לכול העדות וקהלים לחוות את החג שמזוהה דווקא עם עדת המרוקאים, בערב זה היה אפשר לראות את כל המגזרים מתכנסים ויושבים כאיש אחד בלב אחד, המימונה התקיימה באולמי המועצה הדתית ברחוב פנקס בעיר, לערב התלווה תזמורת של שאול חיון וכמובן, אלוף התוניסאית דורון ברדא, חיי קורקוס, אמיר אליה ועל הפקת הערב הופקד אביאל נחום. בין המשתתפים אשר כיבדו את המעמד היו הרבנים: הרב ישראל לוגסי, הרב יעקב רוז'ין, הרב רזיאל אלול הרב הראל מלכה אשר ערך סיום מסכת, ראש העיר מר שלומי לחיאני ועוד אישי ציבור, הרבה מופלגות, ושתייה כידי המלך הוגשו במהלך הערב. אחרר "אני שמח שנפל בחלקי לעשות את המימונה המרכזית של בת ים משום שהמשמעות של המימונה היא הכנסת אורחים וקירוב הלבבות של כולם ולראות את כולם יחד מכל הקהלים באים ויושבים ביחד זה לצד זה זה עשה נחת רוח והתרגשות רבה, דבר כזה מקרב אותנו לגאולה כאיש אחד בלב אחד רק כך עם ישראל ינצח."

כהרגלנו בקודש תתקיים הנסיעה אי"ה ביום חמישי ל"ג בעומר לרבי שמעון בר יוחאי זיע"א פרטים בקרוב

"בר בי רב דחד יומא" -
"יום שכולו תורה"

יום העצמאות

להצלחת ובריאות כל אחינו בית ישראל יום חמישי ד' אייר תשע"ב (27/4) בביהמ"נ וביהמ"ד "אור החמה"- "היכל הקודש" רח' הנביאים 50, בת-ים. בתכנית:

תפילת שחרית בנץ בשעה 5.27 כיבוד קל, שתייה חמה + לימוד "חוק לישראל" שחרית ב' בשעה 8.15 כיבוד קל, שתייה חמה + קריאת ספרי "תהילים" מחולק

שיעורי תורה מפי הרבנים הגאונים שליט"א - במהלך היום עד הערב!
הרב אליהו בר-שלום שליט"א - ראש בית ההודא "משפטי החיים" הרב שמעון אשר שליט"א - ראש ביהמ"ד "שער אשר" ורבה של קרית שלום ת"א הרב יצחק סעד שליט"א - חתנא דבי נשיאה הגר"י בר-שלום שליט"א וראש כולל מרום ישראל הרב יעקב רוז'ין שליט"א - רב שכונה הרב ירון בטשי שליט"א - ראש כולל בחולון הרב יעקב רוז'ה שליט"א חבר מועצת הר"ד לישראל ורב שכונה הרב דוד חי הכהן שליט"א - ראש מוסדות "אורות התורה" ורב שכונה הרב אברהם ישראל שליט"א - ראש כולל "אוהל אברהם" ומחבר הספרים "ואין למו מכשול" הרב אליהו מאדאר שליט"א - ראש כולל "פקודת אלעזר" אלעד ומח"ס "אמרות טהורות" ועוד הרב רזיאל אלול שליט"א - רב ביהמ"נ וראש ביהמ"ד *ועוד... דברי ברכה: מר אורי בוסקילה-מ"מ רה"ע, ר' בנימין אחרר- יו"ר המועצה

מנחה גדולה בשעה 13.40 ארוחת צהריים למשתתפים מנחה ב' 18.55 תפילת ערבית *פתיחת ההיכל, קבלת עול מלכות שמים ותפילה מיוחדת.

ברוכים הבאים ~~~ "שמעו ותחי נפשכם" ~~~ שי לכל משתתף!

העלון לע"ג מכלוף בן זוארה דיין ז"ל.
ת.נ.צ.ב.ה.

ג א ו ל ה גמילות חסדים אהבת חנם ותרנות לימוד תורה הלכה למעשה

משדרי המועצה הדתית והרבנות פתחים א-ה 8:30 עד 12:00 א' ג' גם אחרי הצהריים 16:00 עד 18:00 טלפון של המועצה הדתית והרבנות 03-5068883 פקס 03-5068884